

بسمه تعالی

نهضت آزادی ایران
تاسیس ۱۳۳۰

۱۸۸۸

۱۳۸۳/۸/۳۰

اسناد جدید آسیب‌های اجتماعی

هموطنان عزیز

در هفته‌های اخیر، خبرهای تکان دهنده جنایات پاکدشت، تجاوز به عنف، کشتن و سوزاندن پسران نوجوان بی‌گناه و خبرها و شایعات نگران کننده دیگر و در پی آنها محاکمه و محکوم شدن برخی از اعضای نیروی انتظامی در پشت درهای بسته و نیز خبر دستگیری چند باندتهکار و بزهدار در تهران منجر به ایجاد موجی از نگرانی‌ها نه تنها در میان خانواده های ایرانی بلکه در سطح بین‌المللی شده است. بروز این رخدادها و گسترش قتل، جنایت و اعتیاد فراگیر نشانه‌های آشکاری از فروریختن ساختارهای اجتماعی و اعلام خطر می‌باشد. این رویدادها از چند بعد قابل بررسی است. بعد اول گسترش دامنه فساد مالی، اخلاقی و فحشا است.

چگونه میتوان باور کرد که با وجود دستگاه گسترده دادگستری و نیروی انتظامی قدرتمند که در هر خیابان چندین نفر از مأموران آن برای جریمه کردن رانندگان حتی به دلایل جزئی، در کمین هستند و نیز با انواع و اقسام سیستم‌های پنهان و آشکار امنیتی فعالیت‌های سیاسی را تحت کنترل دارند و سازمان‌های مبارزه با مفسد اجتماعی و منکرات که به شدت مراقب پوشش بانوان و رفتار ظاهری

مردم هستند، در روز روشن، ده‌ها کودک خردسال بیگناه ربوده شده، مورد تهدید، ضرب و شتم قرار گرفته و به آنها تجاوز شود و هیچکس پاسخگو نباشد و حتی مجلسیان نیز نه سؤالی طرح کنند و نه اعتراضی نمایند و هیچ مقامی در میهمانی‌ها، نشست‌ها و مراسم و تشریفات تمجید و تحسین، در برابر گسترش فساد، فحشا و جنایات فجیع انسانی و آبروی بر باد رفته خانواده‌ها احساس شرمندگی و مسئولیت در سوء اداره کشور نداشته باشد؟

قوه قضائیه، که طبق قانون اساسی پشتیبان اصلی حقوق فردی و اجتماعی شهروندان است، به موجب ماده ۵ اصل ۱۵۶ قانون اساسی موظف به «اقدام مناسب برای پیشگیری از وقوع جرم و اصلاح مجرمین» است. حال سوال اصلی این است که دستگاه وسیع دادگستری در مدت ۲۵ سال گذشته چه اقدام موثری برای پیشگیری از وقوع این گونه جرایم صورت داده است؟

امروزه حقوق‌دانان و جامعه‌شناسان برای جلوگیری از جرم‌روش‌های واکنشی یعنی کیفری و اعمال مجازات‌ها راموثر یا کافی نمی‌دانند بلکه معتقد به اعمال روش‌های کنشی یا پیشینی و به کارگیری همه امکانات برای جلوگیری از وقوع جرم هستند. در بیشتر کشورهای پیشرفته، سازمان‌های اجرایی مسئول تدوین برنامه‌ها و انجام دادن امور پیشگیری شناخته میشوند ولی در کشور ما این مهم به قوه قضائیه محول شده است و متأسفانه، با وجود گستردگی جرم و جنایت در کشور، گویا حتی یک سازمان یا شورای بازدارنده نیز تشکیل نشده است و مردم هر روز شاهد خطرات گوناگون هستند که در کمین جان و آبروی آنان نشست است.

از بعد دیگر، یکی از مهمترین عوامل پایداری نظام‌های سیاسی برخوردار از مشروعیت و کارآمدی است. نظام‌های سیاسی آنگاه مشروعیت و کارایی خود را حفظ می‌کنند که بتوانند وظیفه‌ای را که مردم بر دوش آنها گذارده‌اند انجام دهند. وظیفه اصلی یک نظام سیاسی پشتیبانی همه‌جانبه از مؤلفه‌های فردی، اجتماعی، سیاسی، مادی و معنوی زندگی همه شهروندان، به ویژه تامین و حفظ آسایش و امنیت جامعه است. مشروعیت یک نظام سیاسی با حقانیت آن پیوند مستقیم دارد و مردم تنها نظاره‌گر بی‌طرف و خاموش رویدادها نیستند بلکه به گونه‌ای آگاهانه یا ناآگاهانه مشروعیت نظام سیاسی را مورد بررسی و پرسش قرار می‌دهند.

جامعه‌شناسان ، دانشمندان علوم تربیتی و روانشناسان اجتماعی، بر این نکته اتفاق نظر دارند که هرگاه در جامعه‌ای میان گفتارهای رسمی و علنی دولتمردان و حاکمان با رفتارهای پنهان و آشکار آنان تعارض و شکاف وجود داشته باشد و جامعه ، به علت بی‌کفایتی، فساد و سوء مدیریت گردانندگان کشور دچار بحران‌ها و فشارهای اقتصادی، سیاسی و اجتماعی گردد، و از سوی دیگر، راه‌های اعتراض مردم و اصلاح امر حاکمان، به دلیل وجود فشار و سرکوب به کلی بسته شده باشد، سرکشی‌های اجتماعی به صورت اعتیاد، فساد ، فحشا و قتل و جنایت بروز و گسترش می یابد. آن چیزی که امروز در کشورمان شاهدش هستیم نشانه‌های بروز وضعیت بحرانی و خطرناک فروپاشی اجتماعی است.

نهضت آزادی ایران در دو سال پیش، با انتشار نشریه تحلیلی وفاق ملی، در مورد فروپاشی جغرافیایی و اجتماعی هشدار داد و راه‌های برون رفت از بحران و کاهش آسیب‌ها را پیشنهاد کرد. اما، با کمال تأسف ، دولتمردان صاحب قدرت توجهی نکردند و به راه نادرستشان ادامه دادند.

نهضت آزادی ایران، به عنوان یک حزب ملی اسلامی که یک رسالت مهمش امر به معروف و نهی از منکر در بعد اجتماعی یعنی نقد رفتار مسئولان است، وظیفه ملی، دینی و قانونی خود می‌داند که به مسئولان کشور هشدار دهد و از آنان بخواهد که **اولا** ، با اجرای جدی ماده ۵ اصل ۱۵۶ قانون اساسی، به تشکیل سازمانی برای پیشگیری همه جانبه از فساد و بزهکاری اقدام کنند و **ثانیا** ، با استفاده مطلوب از اندیشه و تجربه دانشمندان و فرهیختگان جامعه شناس و روانشناس راه‌های ممکن و عملی برخورد پیشگیرانه با این پدیده‌های شوم را بیابند و **ثالثا**، با تامین حقوق و آزادی‌های اساسی مردم و جلب مشارکت آنان در تعیین سرنوشت خودشان و گسترش مردم سالاری و فراهم کردن امکانات لازم برای اعتراض‌های مدنی و قانونی ، راه را برای حل بحرانها و مشکلات اجتماعی بازکنند .

نهضت آزادی ایران